

købe en ejerlejlighed og har andre formueforhold, der gør, at de heller ikke vil være berettiget til kontanthjælp, og dermed vil de få et markant forringet forsørgelsesgrundlag, hvis de overhovedet vil have noget.

Derfor syntes vi, og det var et led i vores kripesepakke, at der var god ræson i at sige, at vi i den situation, vi er i nu, gerne vil sidestille de unge i den her målgruppe, hvor ledigheden vokser allerhurtigst, og hvor forsikringsgraden er allerlavest, med dem, som ministeren også fremhævede, nemlig de unge, der har taget en uddannelse, og give dem adgang til at forsikre sig mod ledighed og efter 1 måned være berettiget til at modtage dagpenge på dimmittendsniveau. Det var et forslag, som vi syntes var et udmærket krisetiltag, fordi det var målrettet, og fordi det var afgrænset til den særlige gruppe, som er hårdest ramt.

Vi synes, at der i det her forslag sådan set mere er tale om en generel lempelse i dagpenge-systemet, og den udfordring, som alle partier må forholde sig til på lang sigt, er jo, hvordan vi får flere mennesker ind på arbejdsmarkedet. Det er klart, at i den her konjunktursituation trænger den diskussion sig lidt i baggrunden, men det er der sådan set ingen grund til, for hvis vi ikke får løst det, vil vi inden for få år opleve, at den økonomiske krise bliver afløst af en velfærdskrise.

Derfor vil jeg også sige til hr. Eigil Andersen, at vi er meget villige til at diskutere dagpengereformer og arbejdsmarkedsreformer helt generelt, men vi er ikke villige til at lave en lempelse her, som formentlig – som jeg vurderer det – vil betyde en stigning i den strukturelle ledighed, ikke i den konjunkturbaserede ledighed, men i den strukturelle ledighed i Danmark, på et tidspunkt, hvor vi faktisk har behov for at få mere arbejdskraft ind på arbejdsmarkedet. Derfor kan vi ikke støtte det, men håber på, at vi alligevel kan finde hinanden så langt, at vi i hvert fald sammen med Socialdemokraterne har fremsat et forslag om at sætte målet ind over for de unge, hvor ledigheden altså vokser hurtigst, og hvor forsikringsgraden er den ringeste. Det vil være et godt krisetiltag, fordi det er målrettet en gruppe, som er særlig udsat, og ikke en generel strukturel lempelse, som det her forslag er udtryk for.

Kl. 19:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo en meget oplysende debat. Samtidig med at alle kan se, at arbejdsløsheden stiger og vil stige kraftigt og gøre det i lang tid fremover, og samtidig med at vi får tal og beviser for, at ret mange mennesker oplever en utrolig indtægtsnedgang i forbindelse med arbejdsløshed og dermed kommer ud i en social katastrofe, som rammer ikke bare de enkelte arbejdsløse, men også deres familier, som får antallet af tvangsauktioner til at vokse, og som i det hele taget udløser en masse sociale problemer og katastrofer rundt omkring, så er budskabet fra regeringen, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti: Det er søreme en skam, men det kan vi ikke gøre noget ved. Ingenting vil man gøre for at hjælpe de mennesker, der nu kommer i alvorlige sociale problemer på grund af den stigende arbejdsløshed.

Lad mig så lige i forbindelse med den debat, jeg havde med hr. Bent Bøgsted, rette en misforståelse: Enhedslisten har aldrig støttet statslige a-kasser. Men at vi ønsker forbedrede vilkår for a-kasserne, og at vi ønsker forbedrede vilkår for dem, der modtager dagpenge, kan jeg lige vende tilbage til.

I princippet synes vi, at alle burde have ret til fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra den første dag, hvor de bliver ledige, alene af den grund, at det er noget, de mennesker ikke selv kan gøre for. Det er jo arbejdsgiverne, der bestemmer. De mennesker, der bliver arbejdsløse, kan jo ikke selv gøre for, at de mister arbejdsindkomsten, og derfor mener vi i virkeligheden, at de bare skulle have udbetalt en form for erstatning.

Så ved jeg godt, at nogle siger, at så gider folk ikke arbejde. Men nu er reglerne altså sådan, hvis ikke man er klar over det, at hvis man bliver arbejdsløs og skal have dagpenge, har man pligt til at tage det arbejde, man måtte blive tilbudt. Man kan ikke bare sige, at man vil være arbejdsløs, og så hæve ved kasse et. Så de, der reelt er arbejdsløse, burde selvfølgelig efter vores opfattelse bare have erstatning for den arbejdsfortjeneste, de er blevet fratøvet, ved at arbejdsgiverne har fyret dem.

Nu kan det måske virke en anelse provokerende på nogle, hvis vi her, hvor arbejdsløsheden stiger, bare siger, at alle får dagpenge fra dag et. Jeg kan godt se, at når nogle nu faktisk bevidst har sparet i en periode ved at betale kon-